

[Johs. Hansen.]

Ejendom. Men hvis det ærede Medlem altsaa finder det passende i Øjeblikket, hvordan kan han saa være Medforslagsstiller til dette Lovforslag, hvis § 4 udtrykkelig siger:

„Uanset Bestemmelserne i § 6, 2det Stykke, i Lov om kommunale Ejendoms-skatter af 31. Marts 1926 vil det for den 4-aarige Periode fra 1. April 1931 til 31. Marts 1935 eventuelt fastsatte Forhold mellem Ligning paa faste Ejendomme og paa Formue og Lejlighed kunne optages til Revision, saaledes at et nyt Ligningsforhold, der dog ikke maa lægge nogen større Brøkdelen end hidtil af Sognekommunens Udskrivnings-beløb over paa faste Ejendomme, kan lægges til Grund for den kommende Skatteudskrivning.“?

Det ærede Medlem har altsaa i sit Forslag en Paragraf, hvorefter Ligningsbeløbene ude i Landkommunerne ikke, heller ikke i Ringkøbing Amt, maa forrykkes til Ugunst for de faste Ejendomme, endskønt Amtskommunens Ligning bliver sat væsentlig ned til Gunst for fast Ejendom. Hvis man i Ringkøbing Amt i Øjeblikket har en passende Beskatning, forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem kan ønske denne Beskatning gennemført i Amtet, fordi den vil medføre en stærk Forrykkelse af den saakaldte faste Beskatning i dette Amt.

Rasmus Rasmussen: Der er Enighed mellem Venstre og det konservative Folkeparti om at ønske Grundskyldspromillen sat ned. Venstre har et Forslag om 4 promille og de Konservative et om 2,7 promille, det, vi behandler i Dag. Der er altsaa ingen Væsensforskel mellem de to Partiernes Forslag, der er kun en Gradsforskel, og den kunde man maaske dog nok komme ud over. Men jeg tror absolut, at det ærede 8de tingvalgte Medlem (Rasmussen [Flemløse]) havde Ret, da han understregede, at der var en Væsensforskel paa Behandlingen af dette Forslag før og efter den 21. Marts 1929. I Politik maa man først og fremmest være Virkelighedsmennesker, og man maa ikke være blind for, at der for Tiden er et Flertal i det andet høje Ting, som vil staa fast paa den Lov,

der blev gennemført i 1926, hvortil de fik meget værdifuld Bistand fra Venstre i Folketinget. Der er et Flertal i dette høje Ting, som kunde ønske Loven forandret i en Retning, som det er umuligt at skabe Flertal for i det andet høje Ting, og dermed er det givet, at den Vej for Tiden er spærret.

Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne understregede saa stærkt, at han var sikker paa, at man i Ringkøbing Amt vilde tage med Tilfredshed mod hans Forslag, vil jeg have Lov til at paapege, at det er lidt vanskeligt for os andre at tro paa det. For naar Sogneraadene med $\frac{2}{3}$ Majoritet sagde nej, den Gang man spurgte dem, om de vilde gaa med til Udskrivning efter § 50 paa indtil 417 000 Kr., altsaa som det højeste Beløb, der kunde udskrives, saa har man en vis Ret til at gaa ud fra, at der vil være endnu mere uvenlig Stemning mod en Udskrivning paa 627 000 Kr. Jeg maa derfor vedvarende hævde, at der sikkert ikke er Jordbund for den Reform, det ærede Medlem kæmper for, hos Sogneraadene i det Amt, hvor han har sit Hjem.

Indenrigsministeren (Dahlgard):

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne spurgte nu atter, hvorfor man, naar det foreliggende Forslag tog Hensyn til at lette Landbrugets Byrder, saa ikke vilde gennemføre det. Jeg har jo svaret, at dette Forslag ikke vil have nogen som helst Betydning for den aldeles overvejende Del af det danske Landbrugs Udøvere. De Vanskeligheder, Landbruget er ude for i Øjeblikket, afhjælpes ikke ved, at man i enkelte Kommuner samler nogle faa Tusind Kroner sammen og giver dem som Skattelettelse til de 3—4 største Ejendomsbesiddere i Kommunen, og de er de eneste, der faar nogen Lettelse af væsentlig Betydning. Nej, det, der maa foretages, maa foretages saaledes, at hvor Skatterne er mest tyngende, finder der Lettelse Sted. I saa Henseende fremsatte det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Rasmussen [Flemløse]) en Udtalelse, som jeg ikke forstaar, at han som Kommunalmand kan fremsætte, idet han syntes at give Udtryk for den Tankegang, at de